

Polyanthea Sacra

Ex Universæ Sacræ Scripturæ Utriusque Testamenti Figuris, Symbolis, Testimoniis, Nec Non E Selectis Patrum, Aliorumque Authorum, Sententiis, eruditis Interpretationibus, Similitudinibus, rarisque Historiis collecta, Et Copiosis, Exquisitisque Materiis Moralibus De Virtutibus Et Vitiis Pro ...

Spanner, Andreas

Augustae Vindelicorum, 1702

§. 2. Munera Sanctorum trium Regum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-79369](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-79369)

falluntur: susceperunt de cibariis eorum; fecitque cum eis Josua pacem. Naxera hic.

Obtulitque munera Eglon regi Moab. Judic. 3. 17. 19. Regis Eglon ingreditur aulam Hebraeus Aod, aitque, se velle cum rege loqui sine testibus. *Imperavitque rex silentium; egressisque omnibus, qui cum eo erant, ingressus est Aod ad eum.* Si rex Eglon per multos anno. assiduis bellis Israelitas attriverat; cur modò tam facilem aditum præbet Duci Aod, & cum eo solus fermonem miscet? dixerat jam facer Textus, *obtulit munera &c.* Ea enim munerum conditio est, & potentia; ut principum animos alliciat, januas palatii referet, & regios favores facillimè consequatur. Alvarez. Illustr. 44. in Gen. 40.

Stellio moratur in adibus regis. Prov. 30. 28. Quomodo stellio, exiguum animal, alta obtinet? Manibus nititur. Alas non habet, sed manus habet; largis manibus fastigia descendit. Naxera in Jos. 9. §. 19.

§. II.

Munera SS. trium Regum.

Matth. 2.

IN auro regem, in thure Sacerdotem, in myrrha inconcorruptibilem, quamvis passibilem, profitentur. S. Cyprianus de stella, & magis.

Thus Deo, myrrham homini, aurum regi, offerunt S. Leo f. 1. in Epiph.

Imperator est, aurò debet ornari; Dominus; incensum ei debet offerri: homo factus pro nobis, ut habitaret in nobis; de myrrha debet fieri sepultura. S. Fulgentius f. in Epiph.

Scientiam istius, & obedientiam, & charitatem, figuraliter offerebant. S. Chrysost. hom. 8. c. 2. in Matth. c. 2.

Aurum regi, thus Deo, morituro myrrham, Dominicæ devotioni offerunt. S. Chrysost. f. 158.

Alii in his muneribus intelligere volunt Physicam, Ethicam, & Logicam; quas post fidem ad laudem Dei iste Mundus obtulit. V. Beda hic.

Exillimo myrrham esse primam oblationem

incipientium, deinde thus proficientium, denique aurum perfectorum. Guaricus f. in Epiph. Dom.

Offerte aurum dilectionis ardentissimæ; offerte thus contemplationis devotissimæ, offerte myrrham contritionis amarissimæ. Aurum dilectionis, propter bona collata; thus devotionis, propter gaudia præparata; myrrham contritionis, propter peccata perpetrata. S. Bonavent. 4. solennit. de Magor. Adorat.

Obtrulerunt aurum tanquam potentissimo regi; thus tanquam potentissimo Judici; myrrham tanquam benignissimo Patri. Id. f. 26. in Epiph.

Quidam sunt boni perfecte; & isti offerunt Deo aurum: quidam sunt boni mediocriter; & isti offerunt Deo thus: quidam sunt mali; & isti offerunt Deo myrrham, per amaritudinem. S. Vinc. Ferr. f. 4. in Epiph.

Aurum Deo offerimus, cum per patientiam probati, in tribulationibus non deficiamus. Thus ei in ara cordis incendimus, cum, interno ejus amore flagrant, per studium compunctæ, & lacrymosæ orationis, ei placere contendimus. Myrrham quoque de nostri cordis arca proferimus, cum pro ejus amore, vigilando, orando, jejunando, petulantiam carnis edomamus. B. Ivo Carnot. f. de Epiph. D.

Offeramus ei de thesauro temporalium aurum; de thesauro corporis myrrham; de thesauro cordis odoriferum thus. Aurum illi offert, qui temporales divitias, quas possidet; in toto, vel in parte, Deo dicat; vel pauperum usus tribuit. S. Thom. Vill. f. in Epiph. D.

Per aurum elemosyna, thus oratio, myrrham mortificatio carnis. Hugo Card. hic.

Hæc quoque munera & nos quoque spiritualiter Christo quotidie offerre debemus. Per aurum enim significatur fides illuminata, vel donum sapientiæ, vel charitas fervida. Per thus verò figuratur bonæ famæ suavitas, vita exemplaris; vel affectuosa, & dulcis oratio. Per myrrham signatur mortificatio carnis, seu bona opera. Dionys. Carth. hic.

TITULUS XXVII. MUSICA.

Quandocunque spiritus Domini malus arripiebat Saul, David tollebat citharam. &c. 1. Reg. 16. 23. Potior vis hujus citharæ erat supernaturalis: nimirum quòd David citharæ pulsù mentem suam excitabat; & ferventiù oravit Deum pro Saulis salute. Unde Deus eum exaudiens, ob Davidis ferventes preces, & merita, abigebat demonem à Saule, & sibi restituebat. Rupertus per citharam accipit dulcedinem prædicationis Evangelicæ: hæc enim suâ suavitate ad se rapuit omnes gentes. Cornelius hic.

In voce exultationis, & confessionis, sonus epulantis. Pl. 41. 5. Si velis, te ipsum efficias citharam; cum carnis membra morte affe-

ceris, & animæ cum corpore pulchrum concentum effeceris. S. Chrysost. hic.

Cum vidisset tibiocines. Matth. 9. 23. hoc est, quosdam lugubre carmen canentes, ad provocandum sletum in aliis. Tales inferebantur olim in funere magnarum personarum. Sicut enim quædam symphonæ melodiæ, seu cantus, provocant ad audaciam, sicut in bellis; quædam ad lætitiâ; quædam ad devotionem: sic quædam inducunt & planctum. Dion. Carthuf. hic.

Ubi tympana sonant, tibia clamitat, lyra garrit, cymbalum concremat; quis ibi Dei timor? S. Hieron. tom. 2. adversus Helvidium.

Elemen-